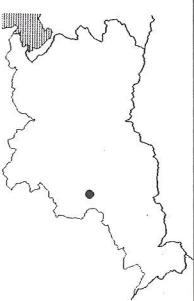

Ajdovska žena pri Pilštanju

Ajdovska žena z južne strani

V Sloveniji je mnogo naravnih znamenitosti, na katere smo pozabili. Današnji način življenja je pospešil vsakdanji utrip in zmanjšal razdalje. Ledinska imena ob geodetski natančnosti izgubljajo pomen in izginjajo, bajke pa iz vsakdanjika tonejo v pozabo. Na eno od zanimivih atitoloških (razlagalnih) pripovedk smo naleteli pri zbiranju podatkov o naravnih znamenitostih iz Krajevnega leksikona Slovenije. V tej zakladnici znana je pri opisu Pilštanjia tudi tale zanimiv zapis: »V skalah nad Bistrico je ob poti v Lesično samotna skala Ajdovska žena. Po baiki je okamnela, ker je preklela sonce. V rokah je imela otroka. Stebrasta skala res dela vrts žene z otrokom in spominja na kakšno rustikalno in pozobarocco skulpturo.« Pa pojedimo na Kozjansko! Iz Lesičnega sledimo regulirani Bistrici v sotesko pod pilšanskim gričem. V začetnem delu ožne je opuščen kamnolom, nasproti pa se začenja steza, bliznjica do Pilštanjia. Nad travnikom horno v listnatrem gozdu zagledali samotno skaljo. Na večja višina je okoli dvanaest metrov, proti pobočju se spušča skorajda navpično sedem metrov, do dva metra pa je široka. Steber je iz zrnatega dolomita in s široko razpoko razločno ločen od stranskega glavnega grebena.

Zlasti z lesičenske smerni je skalci z nekoliko domišljije videti kot žena z otrokom. Bajka je nastala verjetno ob vsakodnevнем sopuhanju v strmino pilštanjskega grica, na posledice prekljanja pa opozarja zaključek zgodbe.

Ajdovska ženo je prerasel gozd, cestni dostop jo je odrnil od vsakdanjosti domaćinov. Zdaj, ko smo jo spet odkrili, bi jo lahko rešili preklestva pozabe.

Potrebito bi bilo le nekoliko očistiti okolico, postaviti nekaj kažpotov in opozorilnih tabel, nadelati stezo, in že bi bila Ajdovska žena primerna, da dostojo prispeva k vrednotam, zavarovanim v okviru spominskega parka Trebče.